

שما יענישנו רבינו שמעון, מפני שהוא צעריר,
וממהר להשיב⁽⁶³³⁾ [כמו שאכן אריע].

קביל עלייה, רבינו שמעון נדר לו⁽⁶³⁴⁾ דלא
לייענישיה, שלא יענישנו!

וממשיכה הגمرا לאספר: **אפילו הבי, ענשיה!**

בשחוין, רבינו שמעון בן יהוחאי ורבו אליעזר בן רבי יוסי מהלפני בדרכן, נשאלת שאלה זו בפניהם: מנין לדם השערין שהוא טמא? עקם פיו, מייד להשיב⁽⁶³⁵⁾ **רבו אליעזר בר רבוי יוסי,** ואמר: אמרה התורה "זורה לכם הטמא", כמבואר.

הකפיד רבינו שמעון. ואמר ליה רבינו שמעון:
מעקיימות שפטיך, מהמירות תשובטך, אתה
ニבר שתלמוד חכם אתה אל יחוור הבן אצל

בנו של רבינו חלפתא] קיים, וכי יבולין אתם לומר לו "תzn בנד להריגה"? כלומר, כשה שאבי לא היה מסכימים לשולח אותי, ולהסתכן, כן לא ילק בני עמכם.

רבינו שמעון לא הבין את חששו, וסביר שרבו יוסי מפחד על בנו מפני אימת המלכות או מפני סכנה דרכיהם⁽⁶³⁶⁾. לכן, אמר להם רבינו שמעון: אילו היה יהוחאי אבא קיים, וכי יבולין אתם לומר לו "תzn בנד להריגה"? כלומר, כשה שהנני מוכן ליכנס למקום סכנה, עברו ביטול גזירות רעות מהיהודים, כן יסתכן רבינו אליעזר, ורבו יוסי אינו רשאי להתנגד לכך.

אמר לחו רבוי יוסי: **אנא אזoil**⁽⁶³⁷⁾, אף אני, ולא אשלח את בני, כי דלמא עניש ליה רבוי שמעון, הוא⁽⁶³⁸⁾ דקה מסתפינא, פחדי הוא,

631. גירושת התוטס.

632. גירושת השיטה מקובצת.

633. המהר"ש"א מבאר [על פי שיטת המירוש לרש"י] העירה, [=635], שעלה עצמו לא פחד, מפני שהוא הגיע להוראה, והיה חברו של רבינו שמעון. אבל בנו לא הגיע עדין להוראה.

634. כן כתבו התוטס' בשם היירושלמי.

635. כן פירשו התוטס'.

אבל המירוש לרש"י מפרש: עיקם פיו מכמו שהיה רגיל לדבר, ואמר בלחשנה, כדי שלא ירגיש רבינו שמעון, והוא קמורה הלכה לפני עין העירה הבאה]. ובכל זאת הרגיש רבינו שמעון.

אסור לעשות כן [עין שלוחן ערוך יורה דעת סימן רמ]. וכשהאי גוננא הקשה שם הגאון רבוי עקיבא איגר.

והגר"א בהגהותיו [שם סימן רמ"ב ס"ק לו] הוכיח מכאן שם מוסף "אבא", מותר להזיכרשמו. וכן כתב בחידושי רע"א במסכת שבת [קטו א] בשם בנו הגר"ש שאם מקדים לומר "אבא", מותר.

וכן כתב הפרשת דרכיהם [דרوش טו] לגבי הזכרת שם רבו, שאם מקדים תואר של כבוד — מותר להזיכר שם. ולכארה, קשה על תירוץו, שהרי לקמן אמר רבוי שמעון "יהודאי אבא", ולא הקדמים תואר של כבוד.

ובספר קהילת יעקב להגר"י אלגאי [מענה לשון חלק באות בט] מתרץ בכל עובדות אלו שהם אמרו "אבא", אלא שסדר הברייתא הוסיף לבאר את שם.

636. פירוש ב.